

РЕШЕНИЕ

№ 5483

гр. София, 18.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав, в
публично заседание на 18.09.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **8005** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 90 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/ във връзка чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/

Образувано е по жалба вх. № 19897 от 22.08.2012 г. по описа на Административен съд – София град и рег. № УП 5330 от 17.08.2012 г. по описа на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, подадена от Р. Ю. С., ЛНЧ [ЕГН], гражданка на С., с адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу Решение № 548 от 25.07.2012 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, с което ѝ е отказано предоставянето статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се сочи, че оспорването решение е незаконосъобразно, поради допуснати при постановяването му съществени нарушения на административно производствените правила и противоречие с приложимия материален закон. На първо място е посочено, че административният акт е постановен в нарушение на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ и чл. 1А от Ж. конвенция за статута на бежанците. На следващо място се инвокират доводи, че решението на ответника не е съобразено с актуалната обстановка в държавата по произход – С., както и че не е разгледана в светлината на нейната лична бежанска история. Допълнително се излагат съображения, че административният орган неправилно тълкува и прилага нормата на чл. 9 от ЗУБ, който представлява транспониране на чл. 15, буква «в» от Директива 2004/83/СЕО, като в аргумент в тази насока е цитирана съдебна практика на СЕС – Решение от 17.02.2009 г. по дело С – 465/2007 г. Не на последно място в жалбата е посочено, че е

допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в немотивиране на административния акт, което според Р. С. представлява неспазване на чл. 75, ал.2 от ЗУБ и чл. 173, ал.2 във връзка с чл. 146, т.3 и т.4 от АПК и чл. 90 от ЗУБ.

В хода на съдебното производство, жалбоподателката редовно призована се явява лично, с участието на преводача Д. Т. и с процесуален представител – адв.Т.. Поддържат жалбата, молят същата да се уважи и да се отмени оспореният административен акт.

Ответникът – председателя на ДАБ редовно призован не се явява, не се представлява и не взема становище по жалбата.

Настоящият съдебен състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Производството пред административния орган е инициирано с подаването на молба за предоставяне на статут, рег. № БЦ-01 от 17.04.2012 г. по описа на дирекция «Миграция» - МВР, изпратена на ДАБ по реда на чл 58, ал4 от ЗУБ от Р. Ю. С., [дата на раждане] в [населено място], обл. Х., С., гражданка на С., народност – кюрдка, вероизповедание: мюсюлманка – сунит, семейно положение – омъжена, ЛНЧ [ЕГН]. Желанието за закрила е потвърдено и с молба вх. № 409 от 18.04.2012г. на РПЦ - С., на която дата чужденката е регистрирана. Личните ѝ данни са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, т. 3 от ЗУБ.

В хода на административното производство чужденката заявява, че е напуснала С. нелегално през месец април 2012 г. придружавана от дъщеря си Й. А. Т., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН] и сина си Х. А. Т., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН]. Мотивира молбата си за закрила, по причини на съпруга ѝ. При провеждане на интервютата разказва, че съпругът ѝ през 2009 г. избягал от С., след което на няколко пъти властите се интересували за местонахождението му. Освен че била викана в полицейския участък, била притеснявана с въпроси и по телефона. Всичко това се отразило зле на психиката ѝ. Оставайки сама жена, животът ѝ станал труден. Освен, че нямала спокойствие и финансовото ѝ положение се влошило. Разбирайки, че предоставянето на закрила на съпруга ѝ се проточва и не издържайки повече да бъде разделена от него, решава да напусне С. с останалите си две деца, от общо пет, и да пристигне в Р. Б.. Заявява, че не е имала никакви лични проблеми с властите, не е имала неприятности заради кюрдската ѝ принадлежност, не е арестувана или осъждана и не е политически ангажирана.

Въз основа на така събраните данни, ответникът е приел подадената молба за закрила за неоснователна. Посочил е, че от анализа на заявените обстоятелства се установява, че мотивите обуславящи желанието на кандидатката да получи закрила, не попадат в предметния обхват по ЗУБ. Нейните социално-икономически затруднения в родината ѝ, по дефиниция не са правнозначими за търсената защита. Общата обстановка в С. сама по себе си не дава основание за страх от преследване по смисъла на Ж. конвенция от 1951г. Фактите, които молителката посочва в бежанската си история, а именно, че повече не могла да издържа разделена от съпруга си, за увеличените кражби и отвличания, които ѝ пречело да спи спокойно, не доказват наличието на основателен страх от преследване. Самата тя била заявява, че не е имала лични проблеми със сирийските власти. Водените ѝ разпити за местонахождението на съпруга ѝ, които единствено са се отразили зле на психиката ѝ, се оценяват като неоснователни за предоставянето на бежански статут.

По отношение на кюрдската ѝ народност, административният орган е посочил, че самата етническа принадлежност не е достатъчно съществено основание да се иска статут на бежанец. Позовал се е на справка с вх. № 2179/24.04.2012г. на Дирекция "Европейски въпроси, международна дейност и европейски бежански фонд" на ДАБ, за това, че в днешна С. кюрдите, притежаващи сирийско гражданство и сирийски документи за самоличност, се третираат като араби. На тях дори е позволено в частни разговори и в семеен кръг да говорят на "кюрдски диалект". Властите не ограничават провеждането на кюрдски фолклорни представления и организирането на концерти с кюрдска музика.

Имайки предвид горните факти и обстоятелства, административният орган е приел, че не са налице условията на чл. 8, ал.1 и чл.9, ал.1 от ЗУБ за предоставяне на бежански и хуманитарен статут.

В хода на съдебното производство освен представените писмени доказателства с административната преписка

С оглед събраните по делото доказателства, настоящия съдебен състав на Административен съд – София - град, приема от правна страна следното:

Оспореното решение № 548 от 25.07.2012 г. на председателя на ДАБ е връчено на кандидатката на 10.08.2012 г., лично в присъствието на преводача Х. И.. Жалбата до Административен съд София град е подадена чрез административния орган с рег. № УП 5330 от 17.08.2012 г. Следователно, жалбата е подадена в рамките на 14-дневния срок от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган в производството по общия ред. Оспореният акт е издаден при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно тълкуване и прилагане на материалния закон, в установената от закона писмена форма и същият е съобразен с целта на ЗУБ.

Оспореното решение е издадено в рамките на общото производство по чл. 72 и сл. от ЗУБ от председателя на ДАБ съгласно компетентността му, уредена в чл. 75 от ЗУБ. Съгласно чл. 75, ал. 1 от ЗУБ в срок до три месеца от образуване на производството председателят взема решение за: 1. предоставя статут на бежанец; 2. отказва статут на бежанец; 3. предоставя хуманитарен статут и 4. отказва хуманитарен статут.

В настоящия случай производството е образувано по повод подадена молба рег. № УП БЦ – 01 от 17.04.2012 г. на дирекция "Миграция" – МВР, предадена на ДАБ при МС. Същият е регистрирана с регистрационен лист рег. № УП 5330 от 18.04.2012 г. В него е записано, че е [дата на раждане] в С., [населено място] и че живее в [населено място], кв К. бек, ул С. № 33. Веднага след попълване на регистрационната карта е изготвена и Е. дактилоскопна карта. Тези данни са посочени и в декларацията по чл. 30, т.3 от ЗУБ. Връчена ѝ е покана за провеждане на първото интервю на 19.04.2012 г. от 09,00часа. На посечаната дата е проведено първото ѝ интервю.

На 19.04.2012 г. директорът на РПЦ – С. е уведомил директора на Специализирана дирекция "Т" при ДАНС, че Р. Ю. С. е подала молба за закрила. Отговорът е върнат на 21.05.2012 г., когато е заведен с рег. № УП 5330, от директора на Специализирана дирекция "Т" – ДАНС, с което се уведомява председателя на ДАБ при МС, че към онзи момент ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила в Р. Б. на жалбоподателката.

Решаващият орган при ДАБ при МС постановява Решение № 3194 от 20.04.2012 г., с

което на основание чл. 67в, ал.1 от ЗУБ във връзка с чл. 13 на Регламент (ЕО) № 343/2003 г. на Съвета образува производството за предоставяне на статут в Р. Б. на Р. Ю. С.. Това решение е връчено на адресата си на 07.06.2012 г. Незабавно след връчването на това решение, жалбоподателката отново е поканена за провеждането на интервю на 18.06.2012 г. в 09,30 часа. Същото е проведено, за което е изготвен протокол рег. № УП 5330 от 18.06.2012 г., като неразделна част от него е и декларация, подписана от кандидата, с която не дава съгласие да се извърши запис. Връчена ѝ е нова покана за поредно интервю на 26.07.2012 г., което е проведено, видно от изготвения протокол с рег. № 5330.

Извън срока по чл. 70, ал.2 от ЗУБ е изготвена докладна записка с рег. № УП 5330 от 21.06.2012 г., с която се предлага образуването ускорено производство по предоставяне на статут на Р. Ю. С. да се преобразува в производство по общия ред, тъй като е изтекъл тридневния срок за взимане на решение.

В срока по чл. 74 от ЗУБ, изчисляван от датата на докладната записка, главен експерт Х. Ш. в РПЦ – С. е изготвил и представил Становище рег. № УП 5330 от 18.07.2012 г. до председателя на ДАБ при МС.

За времето от депозираното становище до датата на издаване на оспореното решение, административният орган не е осъществявал събеседвания с жалбоподателя (видно от доказателствата по делото), а само е събирал информация за обстановката в държавата по произход – Справка вх. № 2179 от 24.04.2012 г., Справка вх № 1255 от 09.03.2012 г. и Справка вх. № 01 - 2986 от 08.06.2012 г., изготвени от дирекция “Европейски въпроси, международна дейност и европейски бежански фонд” при ДАБ.

Настоящият съдебен състав като се запозна с представените по делото писмени доказателства и съобрази изложеното от жалбоподателя в административното производство, не споделя изводите на ответника, изложени в оспорения акт.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Р. Б. се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. При проведеното с нея интервю жалбоподателката изрично е посочила, че не членува в политическа партия и лично не е бил заплашван, освен когато са полицейските служители са ходили в дома ѝ и са се държали грубо. Правилен е изводът на административния орган, че изложените от лицето причини не представляват материалноправно основание по смисъла на чл. 8, ал. 1 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец.

Жалбоподателят оспорва изводите на ответния административен орган за липса на материално-правни предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по смисъла на чл. 9, ал. 1 ЗУБ. Съгласно посочената правна норма, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, представляващи: смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт.

Нивото на насилие в С. непрекъснато ескалира и е от такова естество, че е насочено предимно към цивилни лица – факт, който е общоизвестен по смисъла на чл. 37, ал.2

от АПК. Преценката за ситуацията в страната на произход на председателя на ДАБ според мотивите на оспореното решение е формирана въз основа на цитираните справки на дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и Европейски бежански фонд”. Тези справки отразяват безредиците и насилието върху цивилното население за периода на календарната 2011г. и март 2012г. Твърди се, че в обстта, от която идва кандидатката е населявана от кюрдско малцинство, което участва в антиправителствените демонстрации с цел да получи своята независимост, както и че Ал-Х. не попада сред областите, в които се водят военни действия.

Според доклад на ООН, цитиран от news.bg в публикация от 08.10.2011 г., от началото на конфликта броят на убитите, надхвърля 2900 души, от които 184 деца. Обстоятелствата по ескалиране на насилието в страната не са обсъдени от ответника както по отношение на засегнатата част от населението, така и по отношение на териториалното разширение на конфликта. В доклада на Комисията на ООН за разследване на събитията в С., цитиран от D..news в публикация от 28.11.2011 г. се сочи, че сирийската армия и силите за сигурност са извършили престъпления против човечеството, включително убийства, мъчения и изнасилвания. Според публикация в D..news от 15.03.2012 г. броят на загиналите в С. надхвърля 9000, като повечето от тях са мирни граждани. Генералният секретар на ООН Б. Ки М. заяви, че С. не е успяла да спазва задълженията си по мирния план за изтегляне на войниците си и тежките оръдия от градските райони, съобщава Би Би Си в информация от 19.04.2012 г. От друга страна нивото на насилие в С. непрекъснато ескалира и е от такова естество, че е насочено предимно към цивилни лица – факт, който е общоизвестен по смисъла на чл. 37, ал. 2 от АПК.

На съда е служебно известна по делото позиция на ВКБООН от февруари 2012г. относно връщане на лица в Сирийската република съгласно, която се цитират нарастващите в арабската република размирици от 2011г. и 2012г.; нарастване на броя на търсещите закрила сирийци и динамичната и несигурна ситуация в С., препоръчва на държавите засега да наложат мораториум върху всички мерки за връщане в С. до извършване на оценка кога променената ситуация в страната би позволила връщане в безопасност и достойнство.

С оглед горната информация ситуацията в С. към момента на издаване на решението на 25.07.2012г. и към приключване на съдебното производство в открито заседание на 18.09.2012г. следва да се тълкува като насилие в условията на вътрешен въоръжен конфликт, което се признава дори в актове на органи на ООН и становище на ВКБООН, с което следва да се съобрази административният орган и настоящия съдебен състав.

Предвид установеното за наличие на насилие в условията на въоръжен конфликт в С., се налага извод, че гражданинът на С. и само заради това е изложен в държавата си на произход на реална опасност от тежки посегателства, като тежки и лични заплахи срещу живота или личността като гражданско лице, поради насилие в случай на въоръжен конфликт, при установени предпоставки по чл.9, т.3 от ЗУБ.

Ето защо съдът намира, че неоснователно органът е приел, че за Р. Ю. С. не са налице предпоставките по чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ, тъй като не съществувала реална опасност от заплахи срещу живота и личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт в С., независимо от нейната етническа принадлежност. В контекста на тълкуването, дадено в решение от 17.02.2009 г. по дело № С – 465/2007 г. на Съда на Европейския съюз, в случая от

значение дали е налице заплахата за молителя при обратното му завръщане в страната на произход, е преценката на степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие и дали същото е достигнало толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. Преценката на интервюиращия орган, е необоснована и не кореспондира с актуалните данни и случващото се в тази страна. Описаната обстановка в страната на произход на кандидата за хуманитарен статут навежда на обратен извод на този в процесното решение. Така и извода на органа, че молбата за предоставяне на хуманитарен статут на С. се явява явно неоснователна, поради липса на нови обстоятелства относно държавата ѝ на произход, не е мотивиран, което означава и неправилност на решението в тази му част.

В този смисъл и практиката на ВАС – решение № 14215 от 03.11.2011г., Петчленен състав на ВАС по адм. дело № 8529/2011г. на ВАС: „За наличие на обстоятелства по т.3 от цитираната разпоредба (чл.9, ал.1 от ЗУБ) в С. има данни по Справката представена от ДАБ пред касационната инстанция, както и от ежедневната информация от редица международни информационни агенции, както и от неприетата, поради наложено вето от страна на Р. и К., на резолюция на Съвета за сигурност на ООН, с която се осъжда С. и е предупреждена, че може да ѝ бъдат наложени санкции в случай на продължаване на кървавите репресии спрямо антиправителствени демонстранти, като Д. е призован да спазва човешките права на протестиращите и е предупрежден за предприемане на "целенасочени мерки". Макар и неприета, резолюцията на СС на ООН е обоснована с тревожната обстановка в страната. Реалната опасност от тежки посегателства може да се основава на събития, настъпили след като чужденецът е напуснал държавата си по произход, както е в конкретния случай с настъпилите събития в С. след като А.А.А. е напуснал страната...Това налага отмяна на решението на тричленния състав и на решението на председателя на ДАБ в частта за постановен отказ за предоставяне на хуманитарен статут и връщане на преписката за ново произнасяне от административния орган при съобразяване на обстоятелства относно тази закрила - чл. 9 от ЗУБ.” В същия смисъл решение № 13502 от 21.10.2011 г. по адм. дело № 7930/2011 г. по описа на Върховния административен съд, петчленен състав, решение № 11986 от 27.09.2011 г. по адм. дело № 4003/2011 г. по описа на Върховния административен съд, трето отделение.

По горните съображения съдът намира, че следва да отмени решение № 548 от 25.07.2012г. на председателя на ДАБ, в частта му, в която е отхвърлена като явно неоснователна молбата на Р. Ю. С. за предоставяне на хуманитарен статут. Съдът намира, че като отмени решението, същото следва да бъде върнато на решаващия орган. При

разглеждането на молбата за закрила – хуманитарен статут следва да се съобразят указанията на съда относно преценката за наличие на заплахи по чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ в контекста на последните събития и обстановката в държавата на произход. Следва да се анализира последно актуална към момента на разглеждане на молбата (при връщането с настоящото решение) информацията относно обстановката в държавата по произход на молителя и да се съобрази постановеното от Съда на Европейския Съюз (голям състав) решение от 17 февруари 2009 година по дело C-465/07 (М. Е., N. Е. срещу S. van J.), по тълкуването и прилагането на член 15, буква в) от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година. Следва да се прецени от органа "степената на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие и дали същата достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи."

В останалата му част – отхвърляне на жалбата на Р. Ю. С. за предоставяне статут на бежанец срещу Решение № 548 от 25.07.2012 г., тъй като същото е законосъобразно.

Водим от горното

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 548 от 25.07.2012 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците частта му, в която на отказано предоставянето на хуманитарен статут на Р. Ю. С.

ИЗПРАЩА в тази част делото като преписка на Председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет за ново произнасяне с оглед дадените указания.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Ю. С., гражданка на С. в останалата ѝ част.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14 – дневен срок от съобщението до страните за неговото постановяване

Административен съдия:

